

שיעור הגאולה

הגלילון השבועי עז ימות המשיח

403

"שנת הקהיל"

כ"ה تمוז ה'תשס"ב (5.7.02)

חדשנות טובות

בית הבחרה ברוסיה

■ חברה לימוד בית המקדש בשפה הרוסית, מפעים ארגון מוויה שיעי האגדה לעמך האולאה האמיתית והשלמה, זאת בהמשך להוראות הרבי מלך המשיח של"ו לומדים הלכות בית הבחרה בשלושת השבועות. החברות כוללת את תמצית הלכות בית הבחרה עפ"י הרמב"ם, בלויי תמןונות, ושירות קדושים אודוט בית רביינו שבבל, והסביר בנין הבית עפ"י פנימיות התורה. לחוברת המועצבת, 16 עמודי נייר כרומו. טל' להזמנות: 142-726-052.

לימוד ולראות

■ מטה משיח בארץ-הקדוש מקיים בימי בין המיצרים סבב הרצאות, בלויי שיקופיות וערבים בנושא המקדש. טל' לפרטים: 03-7922-7922

צפיה במשיח

■ לאחרונה הופקו מספר דיסקים לצפיה ברבי מלך המשיח של"ו, באטעןות מהשכ"א ע"י דור האולאה בחומרת הת' יהונתן כהנא מנענני, ומכל 8 דקוטות של צפיה מורתקת בעין האולאה. טל' להזמנות: 770-575-067. ב. עי' נדב מקרית חיים, להזמנות: 053-763-568.

עלון שבועי - קולו של משיח

■ ביזמת ארגון "חילוי בית דוד", המופעל עי' בחו"ה השיבת ב"ס"ל" בבית רביינו יירך, מוקע על שטחי בשם "קולו של משיח", המוקש לפרסום בשוות האולאה בשפה האנגלית.

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

נא לשמר נעל קדושת הגלילון

אריך להתחיל להלחם בטרור

כבר לפני שנים, התריע על כך הרב שלייט"א מלך המשיח בפני העומדים כיום בראשות השלטון בישראל, אך הם העדיפו להתעלם. כשהלומן ב מבחן התוצאה היום, נקבע כבר אז

גם במלחמה מדין התקמדו תחילה מצד הגלוי, במאי שקל יותר להגידו כatoiיב. רק נזיפת משה במנונים, היא שאילצה אותם להכיר כי היהנה כאן התעלות מהగורם האחורי לפיגוע הענק.

גם הנסיך המשולב של ממשלה ישראל והממשלה באורה"ב, לבודד את הצורך הפלסטיני ולהוציאו אל מחוץ ל"משחק הפליטי", אינה התשובה הנכונה כלפי הטירור הפלסטיני.

את ערافتת ימ"ש, אכן צריך להוציאו אבל לא רק אל מחוץ לתוךם הפליטי, אלא פשטוט צריך להוציאו להווג. וצריך לעשות זאת ככל שייתור מוקדם. גם בגלל שהוא אהראי לרציחת מאות אלפיים ה"ז, וגם משומש שעדיין הוא מהוות איום לחיהם של יהודים רביים.

להתחיל לפועל

אך צריך לדעת, כי בחיסולו של ערافتת אין די בכך. כל עוד לא חוסלה ההנאה הפלטינית כולה עד האחרון

שבהם, כל עוד לא בוטלה האוטונומיה לחלווטין, כל עוד לא נלקח מהם "האפק המדייני", כל עוד יש להם כוחותbettוחו ברמה כל שהיא, כל עוד לא חוסלה מערכת החינוך והתקשורות שלהם המהנכת ומסיטה להרג ורצח, כל עוד איןנו מתיישבים בכל שטחי המס מטורבים, כל עוד איןנו מתיישבים בכל שטחי ייש' וועזה הרי שלא התחלנו לפועל נגד הטירור.

כבר לפני שנים, התריע על כך הרב שלייט"א מלך המשיח בפני העומדים כיום בראשות השלטון בישראל, אך הם העדיפו להתעלם. כשהלומן ב מבחן התוצאה היום, נקבע כבר אז.

הפטרון היחיד, התגלותו המלאה והמושלמת של הרב שלייט"א מלך המשיח, תיכף ומיד ממש.

יהודי צריך להיות עם הזמן, הינה אימרותו הידועה של אדרמור'ה'זון מייסד חב"ד, לפחות יש להתייחס לבעיות השעה, מזוויות הרואה של פרשת השבע. ואכן פרשتنا עוסקת בין השאר בשאלת התגובה להholmota, כלפי מי שפגע במשרין או בעקביפין בעם ישראל, בגין או ביחידים.

היו אלה המדיניות, שביצעת בעם הרשע, הביאו את העם לנזות אל בנות מואב"ו גורמו לפיגוע ענק ולאלפי אבידות נפש בקרב עם ישראל. דרישתה לתגובה נקמתה בני ישראל מלמתה הקב"ה: "וידבר ה' אל משה .. נקום נקמתם בני ישראל מלמת המדיינים". ואכן הצבא הירושלמי יצא לפועלות התגמול "ויצבא על מדין.. וירגו כל זכר".

לאוורה, הצלחה מרשימה. אלא אז מגיעה תגובה משה רבינו ומברירה דוקא את עצמתה הcesslon. "ויקצוף משה על פקודי החיל שר האלפים ... החיitem כל נקבה, הן נהנו לבני ישראל בדברם עליון לבעם!"

נכון שהרגותם כל זכר, אבל בנות מדין הרי הן שהחתיאו את בני ישראל, כיצד השארות אותן בחיים, את האחראים להרג אלפיים מישראל? כיצד זה שברורם העתיק לא פגעתם?

תגובה מגומגת

עד כה הייתה תגובה הממשלתית לטיירור הפלסטיני, שטחית, מגומגת ונטולת קו ברור ונחרץ. פיצויו בתים, מעצר מבוקשים ועריכת מצעד טנקיים, אינם מהווים טיפול שורש בטירור הפלסטיני, ואפיו לא "סתימה זמנית".

מקל ושקדים

"מטה" בפינותו הוא, ש"שבט" הוא ענף רך שיש בו עדין לחוליות מיקת האילן (ועא"כ כשעדין מחובר לאילן) ואילו "מטה" הוא של אחר שנכרת מן האילן כבר נטיבשה לחות יניתו - אבל דוקא משום זה הרי השבט געשה קשה וחזק ונעשה ל- מטה.

מתגלה תוקף איש ישראל

שני תוארים אלה, רומיים לשתי דרגות בעבודות adam: "שבט" רומו לבני ישראל כשם במצב של "חבירו למקורם", ובאופן כליל הכוונה לזמן שבית מקדש עודם על מכונו ובני ישראל יושבים על אדרתם, ו"או יוכלים לעלות ולראות ולהשתחות לפניה" - אז נרגע בישראל החיבור למקורם "אלילא דעלילא".

ה"מטה" לעומת זאת מורה על מצבם של בני ישראל בגנותו, שלא ניכר אז בגלוי חיבורים למקורם, ד"אותנטיו לא ראיינו" (שאין ראיית אלקטות וכו') ועד שיש העלומות והסתורים על עבודתו ית' ומוניות ועיבודים.

אומנם עבדות ה' הנרמזות ב"מטה" נראית נמכה יותר, אבל דוקא בעבודה זו מתגלה תוקפו של איש ישראל, שמתגבר על כל המנויות והעיקובים ולוחם עם המגדים ומוצחים, עד שmagui לשילימות העבודה, שההפק את "מרירות" הגלוות ל"מתיקות" של האולה.

מכאן שה"מקל" בנבאות ירמיה רומו ל"תוקף" שבו, על דרך ה"מטה" - כי כדי להפוך מmor למתחוק זוקקים לתוקף הנרמז ב"מקל". וההפקו ימים אלה לשון ולםכח. (משבת פרושת מט"מ, תש"ה)

מטעם זה נרמזו ימי בין המצרים ב"מקל שקד" כי תוכן עבודת ימים אלו הוא לא רק לבטל את העניין השילילי (ה"מרירות") שבhem, אלא - להפכם ל"ימים טובים וימי שנון ושמחה", שתמוררת "מרירותם", יהפכו הימים ל"מתוקים" ושמחה.

עפ"ז יומתק היעוד בירמיה "ויהי", כאשר שקדתי עלייהם לנוטש... כן אשകוד עליהם לבנות גו" - שענין ה"שקד" עצמו הוא, להיפך מן הקצה אל הקצה, שתמוררת השקייה להיפך הטוב שבתחלת הבאות ירמיהו נעשית השקייה לטרוב.

מתורתו של מישיח

רבינו ז"ל אומרם (ירושלמי תענית פרק ז הלכה ה) כי מי בין המצרים, נרמזו ב"מקל השקד" שהראה הקב"ה לירמיהו (א, א) בנבאותיו. כיצד? השקד הזה ... משעת חניתתו עד גמר בישולו עשר שנים ואחד يوم, כמוין ימים שבין שבעה עשר בתמזה שבו הובקעה העיר לתשובה באב שבונורח הבית.

בפשטוות ממשמעו, שמן גידול השקדים רמז לזמן בין המצרים, מפני השווין המספר שבנייהם - 21 ימים, אבל עפ"פ הדיעו שככל ענין התורה הם בתכלית הדיקוק, מסתבר לוור, שיש גם קשר פנימי בהםם.

מרים שנעושו מתוקים

הביאור הקשור הוא עפ"פ דברי המשנה שיש שני מני שקדים - מרם ומתקים. שקדים מרים הם מתקים בקטנותם וונעים מרים בגודלם, ואילו שקדים מתקים הוא להיפך, בקטנותם הם מרים ואח"כ בגמר בישולם ונעים מתקים.

ומבוואר בצפנת-פענה להרציזבי, שעיירך שם "שקדים" הוא על "הגדולים המתוקים" (ואלה שבקטנותם הם מתקים נקראים "לויזם"). ומכאן, שתכונת ה"שקד" ופעולתו ימי בישולו היא - להפוך ממר למתוק.

מקל השקד

עפ"ז יובן פרט נוסף בנבואה זו: מדוע הייתה הנבואה ב"מקל שקד", והרי כוונת הרמז היא להציג על המהירות בגידול הפרי, א"כ היה לו להראות ענף שיש עליו שקדים כי ולא מקל שאינו בו לא עלים ולא פרחים?

אך רמז נוסף יש בדבר והוא: מבואר בכמה מקומות בענין שני השמות שבהם נקראו ישראל - "שבטים" ו"מטות" - ההבדל בין "שבט"

לוח השבת

פרשת מوطות מסע	ואללה מסעיב בני ישראל .. ויסעו .. ויחנו (במדבר לא, א)
ירושלים 8:30	הتورה מונה את מקומות החניה בהם חנו בני ישראל במהלך נסיעתם במדבר.
תל אביב 8:33	ולכלאורה מודיע מצינית זאת התורה במונה מסעויות - "אללה מסעיב בני ישראל", ולא "אללה חניות..."? מובן שבין חניה לchnaya הייתה נסיעה, אולם, התורה מונה את החניות, ולא את הנסיעות?
חיפה 8:35	וההוראה מכאן בעבודת ה' היא, שאסור להנות במקום אחד. יש לנסוע והתעלות מדרגה למדרגה גבוהה ממנה.
ניו יורק 9:21	ובאייה אופן להתעלות ולהתקדם? לא "מעס" - לשון חז"ק, שמשמעותו רק התעלות אחת, אלא "מעסי" - לשון רבים תמיד,

ויל נ"י: האגדודה למן הנאולה האmortית והשלמה
עורך: הרב זמרוני ציק
כתובות: רחוב הנගול, 38, בת ים, נסיעת הנגולה.
טל. 03-658-4633, טל. 03-3084, E-Mail: geula@inter.net.il
הומינם העפ"י שנון קיין

ניצוצות של גאולה

בכל מצב יש להתעלות.

דבר מלך

שמחה של תורה
יש לעורך על-דברו
המנחה של עירכת
"סיוימים" בכל תשעת
הימים (ומה טוב גם לפני
זה), כדי להוסיף
בשמחה של תורה באופן
המותר, שעל ידי זה
mbatlim הענינים של
היפך השמחה וכו'.

(מوطות מסע תש"ה, תש"ט)

שבות שלושת השבועות

המודדור הוא, הן בחיש למי שירד מדרגוון ונמצא במצב רוחני רוד, עליו לדעת שאסור לו להתייאש וביכולתו לצאת לסתום מצבו. וכן מי שנמצא במצב רוחני נעלם, אסור לו להסתפק בדרוגת, אלא אם הוא עליו להתקדם בעבודת ה', כדי לאפשרו שיחות

שבות שלושת השבועות

בשבותות ש"בין המצרים" לא קיימים דיני אבלות וצער, ואודורב: בשל היותה שבת "ב' בין המצרים" ישנו אז וצריך להיות יותר עונג ושמחה, מאשר בשאר שבותות השנה כדי שלא יהיה חשש זהה שמא חסורה שמחה כיוון שהוא נמצאים בימי בין המצרים.

פרשת מوطות מסע

ואללה מסעיב בני ישראל .. ויסעו ..
ויחנו (במדבר לא, א)

התורה מונה את מקומות החניה בהם חנו בני ישראל במהלך נסיעתם במדבר. ולכלאורה מודיע מצינית זאת התורה במונה מסעויות - "אללה מסעיב בני ישראל", ולא "אללה חניות..."? מובן שבין חניה לchnaya הייתה נסיעה, אולם, התורה מונה את החניות, ולא את הנסיעות?

וההוראה מכאן בעבודת ה' היא, שאסור להנות במקום אחד. יש לנסוע והתעלות מדרגה למדרגה גבוהה ממנה. ובאייה אופן להתעלות ולהתקדם? לא "מעס" - לשון חז"ק, שמשמעותו רק התעלות אחת, אלא "מעסי" - לשון רבים תמיד,

עוד לא רכשות?

את קרטיון, הרכבה

03-658-4633

היום יותר מתמיד, רואים

ニסים גלויים!

בפניו לרבי שליט"א מלך המשיח
בקשת רוכה, עצה והדריכה ע"י
אגרות הקודש
03-658-4633
נא לפרסום בקרב ידידים וחברים!

קְרִית אָנוֹ מַוכְנֶה לְמַשִּׁיחַ

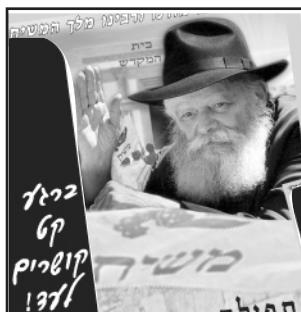
"שבת שכולה משיח" ומוחכים להם. לאחר התפילה מתרגנים להתוועדות הגדולה הנמשכת עד לתפילה מנהה. הנקודה המרכזית הפעם היא, התקשרות באמצעותו "האגורות קודש". בנוסח זה מהתגלמים סיפורי מופתים.

ההתוועדות החשובה, אך ה' יודעים כי ליד העיר חיליל צבאות ה' מוחכים להם, והם יוצאים לעירן אתם "מסיבות שבת". כשם חזרים, מתחילה להתארגן לציציה ל"תהלוכה". צעדים בשירות י"ח" מלוחה במחיאות כפיים ובדגלוני משיח, מבית הכנסת אחד לשני. מיד זמן וצרים מעגל וורוקדים בהתלהבות, מראה בלתי שיגורתי שלחלוטן.

שלב מכרייע בהtagלוּת

לבתי הכנסת נכדים בשירה ובריקודים ולאחר מכן
אחד השליחים מסביר בכמה מילים את יהודה של השבת
ואת העבודה המיוונית הנדרשת בתקופה זו של
שלושת השבועות", לירון הגאולה האמיתית והשלמה
ובנין בית המקדש השלישי.
מתוך שמחה וטوب לב.

חוורים לבית חב"ד לתפילה ערבית. לאחר עירicת ה"בדלה" מארגוני צילום המסורתי של משתפי השבת. בעת מתישבים לצפה בדיק החדש של יהונתן כהנא" משיח, הגיעו החמון" ו גם צופים בקהלות הויזיאו" לראות את מלכנו", מתק בטעון מלא, כי שבת זו פעלת בוזהו שלב מכריע בהtagות הרבי שליט"א מלך המשיח.

לכבר, כרטיס אשראי וכד') צבעוני עם מנינציה,
"א מה"ם, תפילה הדרך וטח לפסום בעבורים של פטי הפעילות, עסך, הקשה וכו'
פנסוקים ממאמי חכמוני זל' גם בפורטטisis יש שיוכלו לך לילדיים למוברים, והיו
המס, וכן הסטם יהיו מוכנים כבר ביום הקורסים, מתבקש כל אחד לךם לכל אלה
באמתור, על שם ישראל מלכויות העולם. שכן יהיו מושרים עם פנימיות העולם
עם תוכנו האמתי של העולם". פרשת שח'ר, כי סיון היטליש'

להרעיש את כל העיר בנוסח גאולה ומשיח, הי' משימת השבת, כפי שהוגדרה ע"י הרב ח"ם פרוכ' שליח הרבי שליט"א מלך המשיח בקרית אונו.

למעלה מעשרים שנה, פועל הרוב חיים פרסיקו
מנחל בית חב"ד קריית אונו, בהצלה רובה בהפצת
מעיינות החסידות וברשות האגולה בקרית אונו.
במהלך השנים האחרונות, נפגשנו עם תושבי העיר
בנושא האגולה, בஸירות של חיים ורוצאות ושאר
פעולות הסברה, ועתה הוחלט להקדיש שבת
שלמה לנושא לטובת תושבי העיר – "שבת שכלה
משיח".

הרכוב צוות ארגון שככל גם מספר בחורים באחריות הת' לוי יוסף ו匝ק קליינמן, שאכן החלילו בפחות מיממה לארגן את המשתתפים, את האש"ל ואת התיאום עם בית הכנסת בעיר. במודעות שהופצו ברחבי העיר, הזמנו התושבים להשתתף בשתי התהוועדיות מרכזיות, האחת בليل שבת והשנייה ביום השבת לאחר התפילה, וזאת בנוסף למסיבות השבת לילדיים והתלהוכה בבית הכנסת.

מזכיר את "770"

כבר להיפיל מנהה שלפני "קבלה שבת" היה בז' ח' ג' מלוא וגודש במופלאים הקבועים והאוחרים הרבה. משחו באויראה המיעודה זאת הזכיר את תשורי ב' 770" שבניו יורק, כשהאוורחים מגיעים.

בגמר הפילת מנהה פתח הרוב חיים פרסיקו בכמה
מלות ברוכה לבאי השבת והזמין את הרוב רפאל
חרותי מקרית מלאי למסור שייעור קצר ב"דבר
מלכות. הרוב חרוטי מסר את תמצית השיחה "עשה
כאן הארץ ישראל", שmobונה לחיות גאולה ומשיח
ולהיוות "יהודי אגולותי". שירות "חיה" שופרצת בסיסים

עזה והדרך

דברי נסיא הדור שליט"א משה צדקנו

הובטחנו - יגעת ומצאת

בנעם קראתי על דבר התקדמותם בדרך היהדות, התורה ומצוותיה בח'י היום-יום. ואשר ל��ב' התקדמות נזהה, הרי כל גודל הוא בכל ענייני התורה מצוותיה שהרשויות והיקולות נתנה לכל אחד ואחת מישראל ללקת מוחיל אל חיל ולהוסיף בזה, ציווי תורה לנו להעלות בקדש. ותלו רק ברצונם, והובכו נגעת ומוצא.

ובפרט שזכו ונמצאים בארץ הקודש, ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד آخرית שנה.

ובענין המיעוד שכותב, להתברך בעוד זרע חייא
וקיימא, צרכים להוציא דיוק בשמירת דיני טהרת

ב"ה רבוטים

ביה' ברטיס פרסום קשיה (במתכונות תלכדר, ברטיס אשראי וכד') צבעוני עם לMINCIA, צד א': 12 הפסוקים, צד ב': תמונה הרו' שלטו' א מה' מ, תפילת הדך ושתלח לפרסום צבעוני של ברטיס העניות, עסך, הקדשה וכו' מאחר שביקשתי להדפיס את שניים עשר הפסוקים ומארמי חכמוני ז' גם בפורמט כיס שיוכלו לחلكם לילדיים ולמבוגרים, יהיומצוים בישוג דידי להזכיר בהם ולוחזרו עליהם, וכן השם מונחים כבר בזמנים הקדומים, מתבקש כל אחד לחלקם לכל אלה שיש להם שיפוט לעם ישראל ... וזה יונן אמרו, על העם ישראלי מקלט פורט העולמים. פרשות שלר, ב' סי' סיוון'ישליש'

12 הפסוקים נ"ל הגנה, אהדות וגו'לה!